

“ಮಧುರ ಮಕ್ಕಳೇ - ಇಂತಹ ಯಾವುದೇ ತಪ್ಪು ಮಾಡಬಾರದು - ಅದರಿಂದ ಮಾಯೆಗೆ ಪೆಟ್ಟು ಕೊಡುವಂತಹ ಅವಕಾಶ ಸಿಗುತ್ತದೆ, ಒಂದುವೇಳೆ ಶ್ರೀಮತದಂತೆ ನಡೆಯದಿದ್ದರೆ ಮಾಯೆಯು ಪೆಟ್ಟನ್ನು ಕೊಟ್ಟು ಮುಖವನ್ನು ತಿರುಗಿಸಿ ಬಿಡುತ್ತದೆ”

ಪುಶ್ಚಿ: ಸೂರ್ಯವಂಶಿ ರಾಜಧಾನಿಯಲ್ಲಿ ಏರ್ಕಂಡಿಷನ್ ಟಿಕೇಟ್ ಪಡೆಯಲು ಆಧಾರವೇನಾಗಿದೆ, ಅದು ಯಾರಿಗೆ ಪ್ರಾಪ್ತಿಯಾಗುತ್ತದೆ?

ಉತ್ತರ: ಸೂರ್ಯವಂಶಿ ರಾಜಧಾನಿಯಲ್ಲಿ ಏರ್ಕಂಡಿಷನ್ ಟಿಕೇಟ್ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಲು ಪ್ರತಿ ಹೆಜ್ಜೆಯಲ್ಲಿ ಶ್ರೀಮತದಂತೆ ನಡೆಯುತ್ತಿರಬೇಕಾಗಿದೆ. ತಮ್ಮದೆಲ್ಲವನ್ನೂ ತಂದೆಗೆ ಅರ್ಪಣೆ ಮಾಡಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಯಾರು ಪೂರ್ಣ ಅರ್ಪಣೆಯಾಗುತ್ತಾರೆಯೋ ಅವರೇ ಶ್ರೀಮಂತರಾಗುತ್ತಾರೆ. ಸೂರ್ಯವಂಶಿ ರಾಜಧಾನಿಯೇ ಏರ್ಕಂಡಿಷನ್ ಆಗಿದೆ. ಸೂರ್ಯವಂಶಿ ಪದವಿಯನ್ನು ಪಡೆಯುವುದೇ ತಮ್ಮ ಗುರಿಯಾಗಿದೆ. ಬಾಕಿ ನಂಬರ್ವಾರ್ ಪದವಿಯಂತೂ ಇದ್ದೇ ಇದೆ.

ಗೀತೆ: ಅವರು ಬಹಳ ಅದೃಷ್ಟಶಾಲಿಗಳಾಗಿದ್ದಾರೆ.....

ಓಂ ಶಾಂತಿ. ಈ ಗೀತೆಯ ಅರ್ಥವನ್ನು ತಾವು ಬ್ರಾಹ್ಮಣ ಕುಲಭೂಷಣ ಮಕ್ಕಳೇ ತಿಳಿದಿದ್ದೀರಿ, ಈಗ ತಾವು ಮಕ್ಕಳು ಬ್ರಾಹ್ಮಣ ಸಂಪ್ರದಾಯದವರು ನಂತರದಲ್ಲಿ ದೈವೀ ಸಂಪ್ರದಾಯದವರಾಗುತ್ತೀರಿ. ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ತಂದೆಯು ಕುಳಿತು ತಿಳಿಸುತ್ತಾರೆ - ಈಗ ಬೇಹದ್ದಿನ ತಂದೆಯು ಸನ್ಮುಖದಲ್ಲಿದ್ದಾರೆ ಹಾಗೂ ಅವರಿಂದ ಬೇಹದ್ದಿನ ಆಸ್ತಿಯು ಸಿಗುತ್ತದೆ. ಉಳಿದಂತೆ ಇನ್ನೇನು ಬೇಕು? ಭಕ್ತಿಮಾರ್ಗವು ಯಾವಾಗನಿಂದ ನಡೆಯುತ್ತದೆ! ಇದೂ ಸಹ ಯಾರಿಗೂ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ. ಭಕ್ತಿಮಾರ್ಗದಲ್ಲಿ ಭಕ್ತರು ಭಗವಂತನನ್ನು ಅಥವಾ ವಧುಗಳು ನೆನಪು ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಆದರೆ ತಂದೆಯನ್ನು ತಿಳಿದುಕೊಂಡೇ ಇಲ್ಲ. ಇದು ವಿಚಿತ್ರವಾಗಿದೆ. ಈ ರೀತಿ ಎಂದಾದರೂ ನೋಡಿದ್ದೀರಾ? ಪ್ರಿಯತಮೆ ಪ್ರಿಯತಮನನ್ನು ಅರ್ಥ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳದಿದ್ದರೆ ನೆನಪು ಹೇಗೆ ಮಾಡಲು ಸಾಧ್ಯ? ಎಲ್ಲವೂ ವ್ಯರ್ಥವಾಗಿದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ನೆನಪು ಮಾಡುವುದರಿಂದ ಯಾವುದೇ ಲಾಭವಿಲ್ಲ. ನೆನಪು ಮಾಡುತ್ತಾ-ಮಾಡುತ್ತಾ ಯಾರೂ ಸಹ ಆ ಗುರಿಯನ್ನು ತಲುಪುವುದಿಲ್ಲ. ಭಗವಂತನು ಯಾರಾಗಿದ್ದಾರೆ, ಅವರಿಂದ ಏನು ಸಿಗುತ್ತದೆ ಎಂಬುದೇನೂ ತಿಳಿದಿಲ್ಲ. ಇಷ್ಟೆಲ್ಲಾ ಧರ್ಮಗಳಿವೆ. ಕ್ರಿಸ್ತ, ಬುದ್ಧ ಇತ್ಯಾದಿ ಧರ್ಮ ಸ್ಥಾಪಕರು ಅಥವಾ ಧರ್ಮ ಸ್ಥಾಪನೆ ಮಾಡುವವರ ಅನುಯಾಯಿಗಳು ನೆನಪು ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಆದರೆ ಅವರನ್ನು ನೆನಪು ಮಾಡುವುದರಿಂದ ನಮಗೆ ಏನು ಸಿಗುತ್ತದೆ! ಎಂಬುದೂ ಸಹ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ. ಇದಕ್ಕಿಂತಲೂ ಲೌಕಿಕ ವಿದ್ಯೆ ಒಳ್ಳೆಯದಾಗಿದೆ, ಗುರಿಯಂತೂ ಬುದ್ಧಿಯಲ್ಲಿ ಇರುತ್ತದೆಯಲ್ಲವೇ. ತಂದೆಯಿಂದ ಏನು ಸಿಗುತ್ತದೆ, ಶಿಕ್ಷಕನಿಂದ ಏನು ಸಿಗುತ್ತದೆ - ಅದನ್ನು ಅರ್ಥ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬಹುದು. ಗುರುವಿನಿಂದ ಏನು ಸಿಗುತ್ತದೆ - ಇದನ್ನು ಯಾರೂ ಸಹ ಅರ್ಥ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಈಗ ನಾವು ತಂದೆಯ ಮಕ್ಕಳಾಗಿದ್ದೇವೆ ಎಂಬ ನಿಶ್ಚಯವಿದೆ. ಬಾಬಾರವರು 5000 ವರ್ಷ ಮೊದಲಿನಂತೆ ಬಂದು ಸ್ವರ್ಗದ ಮಾಲೀಕರನ್ನಾಗಿ ನಮ್ಮನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಾರೆ ಅಥವಾ ಶಾಂತಿಧಾಮದ ಮಾಲೀಕರನ್ನಾಗಿ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ತಂದೆಯು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ - ಮುದ್ದಾದ ಮಕ್ಕಳೇ, ತಾವು ನನ್ನಿಂದ ತಮ್ಮ ಆಸ್ತಿಯನ್ನು ಪಡೆಯುತ್ತೀರಲ್ಲವೇ! ಎಲ್ಲರೂ ಹೇಳುತ್ತಾರೆ - ಹೌದು ಬಾಬಾ ಏಕೆ ಪಡೆಯುವುದಿಲ್ಲ! ಒಳ್ಳೆಯದು - ಚಂದ್ರವಂಶಿ ರಾಮ ಪದವಿಯನ್ನು ಪಡೆಯುವುದರಲ್ಲಿ ಸಂತುಷ್ಟರಾಗುತ್ತೀರಾ? ನಿಮಗೆ ಏನು ಬೇಕು? ತಂದೆಯು ಉಡುಗೊರೆಯನ್ನು ತಂದಿದ್ದಾರೆ, ತಾವು ಸೂರ್ಯವಂಶಿ ಲಕ್ಷ್ಮಿಯನ್ನು ವರಿಸುತ್ತೀರೋ ಅಥವಾ ಚಂದ್ರವಂಶಿ ಸೀತೆಯನ್ನೋ? ರಾಮನ ಪೂಜಾರಿ ಕೃಷ್ಣನ ಹೆಸರನ್ನು ಕೇಳಲು ಇಷ್ಟ ಪಡುವುದಿಲ್ಲ. ರಾಮನನ್ನು ಶ್ರೇತಾದಲ್ಲಿ, ಕೃಷ್ಣನನ್ನು ದ್ವಾಪರದಲ್ಲಿ ತೋರಿಸಿದ್ದಾರೆ. ರಾಮನೇ ದೊಡ್ಡವರೆಂದು ತಿಳಿದಿದ್ದಾರೆ, ಅವರಿಗೆ ಪರಸ್ಪರದಲ್ಲಿ ಜಗಳವಾಗುತ್ತದೆ. ಹೇಗೆ ಚಿಕ್ಕ ಮಕ್ಕಳು ಜಗಳ ಆಡಿದಂತೆ ಆಡುತ್ತಾರೆ.

ತಂದೆಯು ಕುಳಿತು ತಿಳಿಸುತ್ತಾರೆ - ಕಲ್ಪದ ಮೊದಲು ಹೇಗೆ ತಿಳಿಸಿದ್ದರೋ ಅದೇ ರೀತಿ ಮತ್ತೆ ತಿಳಿಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ತಾವು ಮತ್ತೆ ಬಂದು ಆಸ್ತಿಯನ್ನು ಪಡೆಯುತ್ತಿದ್ದೀರಿ. ಬೇಹದ್ದಿನ ಆಸ್ತಿಯನ್ನು ಪಡೆಯುವುದೇ ನಿಮ್ಮ ಗುರಿಯಾಗಿದೆ. ಅದು ಸೂರ್ಯವಂಶಿ ರಾಜ್ಯ ಪದವಿ, ಸೆಕೆಂಡ್ ಗ್ರೇಡ್ನಲ್ಲಿ ಚಂದ್ರವಂಶಿಯಿದೆ. ಹೇಗೆ ಏರ್ಕಂಡಿಷನ್ನಿಗಿಂತ ಉತ್ತಮವಾದದ್ದು ಯಾವುದೂ ಇರುವುದಿಲ್ಲ. ಏರ್ಕಂಡಿಷನ್, ಫಸ್ಟ್ ಕ್ಲಾಸ್, ಸೆಕೆಂಡ್ ಕ್ಲಾಸ್ ಇರುತ್ತದೆಯಲ್ಲವೇ. ಅಂದಮೇಲೆ ಸತ್ಯಯುಗದ ಪೂರ್ಣ ರಾಜಧಾನಿ ಏರ್ಕಂಡಿಷನ್ ಎಂದು ತಿಳಿಯಿರಿ ಆ ನಂತರ ಫಸ್ಟ್ ಕ್ಲಾಸ್. ಅಂದಮೇಲೆ ತಂದೆಯು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ - ತಾವು ಏರ್ಕಂಡಿಷನ್ ಸೂರ್ಯವಂಶಿ ರಾಜ್ಯವನ್ನು ಪಡೆಯುತ್ತೀರಾ ಅಥವಾ ಮೊದಲ ದರ್ಜೆಯ ಚಂದ್ರವಂಶಿಯದೇ? ಅದಕ್ಕಿಂತಲೂ ಕಡಿಮೆ ಮತ್ತೆ ಸೆಕೆಂಡ್ ಕ್ಲಾಸಿನ ನಂಬರ್ವಾರ್ ವಾರಸುಧಾರರಾಗಿ ತಾವು ಬಂದು ಮತ್ತೆ ರಾಜ್ಯವನ್ನು ಪಡೆಯುತ್ತೀರಿ ಇಲ್ಲವೆಂದರೆ ಮೂರನೆಯ ದರ್ಜೆ ಪ್ರಜೆಗಳಾಗಿದೆ. ಅದರಲ್ಲಿಯೂ ಟಿಕೇಟನ್ನು ಕಾದಿರಿಸಲಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಫಸ್ಟ್ ಕ್ಲಾಸ್ ರಿಜರ್ವ್, ಸೆಕೆಂಡ್ ಕ್ಲಾಸ್ ರಿಜರ್ವ್ ನಂಬರ್ವಾರ್ ದರ್ಜೆಯಂತೂ ಇದ್ದೇ ಇರುತ್ತದೆಯಲ್ಲವೇ. ಅಲ್ಲಿ ಸುಖವಂತೂ ಇದ್ದೇ ಇದೆ, ಬಾಕಿ ವಿಭಾಗಗಳಂತೂ ಬೇರೆ-ಬೇರೆಯಿರುತ್ತದೆ. ಶ್ರೀಮಂತರು ಏರ್ಕಂಡಿಷನ್ ಟಿಕೇಟನ್ನು ಪಡೆಯುತ್ತಾರೆ. ನಿಮ್ಮಲ್ಲಿ ಯಾರು ಶ್ರೀಮಂತರಾಗುತ್ತಾರೆ? ಬಾಬಾ ಇದೆಲ್ಲವೂ ನಿಮ್ಮದಾಗಿದೆ ಎಂದು ಯಾರು ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ತಂದೆಗೆ

ಕೊಡುತ್ತಾರೆಯೋ ಅವರು ಶ್ರೀಮಂತರಾಗುತ್ತಾರೆ. ಭಾರತದಲ್ಲಿಯೇ ಮಹಿಮೆ ಗಾಯನವಾಗಿದೆ. ವ್ಯಾಪಾರಿ, ರತ್ನಗಾರ, ಜಾದುಗಾರ ಇದೆಲ್ಲವೂ ತಂದೆಯ ಮಹಿಮೆಯಾಗಿದೆ, ಕೃಷ್ಣನದಲ್ಲ. ಕೃಷ್ಣನೂ ಆಸ್ತಿಯನ್ನು ಪಡೆದುಕೊಂಡನು, ಸತ್ಯಯುಗದಲ್ಲಿ ಪ್ರಾಲಬ್ಧವನ್ನು ಪಡೆದುಕೊಂಡನು. ಕೃಷ್ಣನೂ ಸಹ ತಂದೆಯ ಮಗುವಾದನು. ಎಲ್ಲಿಂದಲೋ ಪ್ರಾಲಬ್ಧವನ್ನು ಪಡೆದಿರಬೇಕಲ್ಲವೇ! ಲಕ್ಷ್ಮೀ-ನಾರಾಯಣರು ಸತ್ಯಯುಗದಲ್ಲಿ ಪ್ರಾಲಬ್ಧವನ್ನು ಭೋಗಿಸುತ್ತಾರೆ. ಈಗ ತಾವು ಮಕ್ಕಳು ಚೆನ್ನಾಗಿ ತಿಳಿದಿದ್ದೀರಿ - ಅವರು ಮೊದಲೇ ತಮ್ಮ ಪ್ರಾಲಬ್ಧವನ್ನು ಅವಶ್ಯವಾಗಿ ರೂಪಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ. ಭಾರತದ ಮಹಿಮೆಯು ಬಹಳ ಇದೆ. ಭಾರತದಂತಹ ಶ್ರೇಷ್ಠವಾದ ದೇಶ ಮತ್ತಾವುದೂ ಇರಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಭಾರತವೇ ಪರಮಪಿತ ಪರಮಾತ್ಮನ ಜನ್ಮಸ್ಥಾನವಾಗಿದೆ. ಈ ರಹಸ್ಯವು ಯಾರದೇ ಬುದ್ಧಿಯಲ್ಲಿರಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಪರಮಾತ್ಮನೇ ಸರ್ವರಿಗೂ ಅರ್ಥ ಕಲ್ಪಕಾಗಿ ಸುಖ-ಶಾಂತಿಯನ್ನು ಕೊಡುತ್ತಾರೆ. ಭಾರತವು ನಂಬರ್‌ವನ್ ತೀರ್ಥ ಸ್ಥಾನವಾಗಿದೆ. ಆದರೆ ಗೀತೆಯಲ್ಲಿ ಕೃಷ್ಣನ ಹೆಸರನ್ನು ಹಾಕಿದ್ದಾರೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಇವರ ಪದವಿ ಕಡಿಮೆಯಾಗಿ ಬಿಟ್ಟಿದೆ. ಇಲ್ಲವೆಂದರೆ ಎಲ್ಲಾ ಮನುಷ್ಯರು ಆ ತಂದೆಗೆ ಮಾನ್ಯತೆ ಕೊಡಬೇಕು, ಬೇರೆ ಯಾರ ಮೇಲೂ ಹೂವನ್ನು ಅರ್ಪಿಸುವುದಿಲ್ಲ. ಸರ್ವರ ಪತಿತ-ಪಾವನನು ತಂದೆಯಾಗಿದ್ದಾರೆ, ಅವರದೇ ಸೋಮನಾಥನ ಮಂದಿರವೂ ಇದೆ. ಶಿವನ ಬಳಿಯೇ ಎಲ್ಲರೂ ಬಂದು ತಲೆ ಬಾಗಿರುತ್ತಾರೆ. ಆದರೆ ಡ್ರಾಮಾನುಸಾರ ಒಬ್ಬ ತಂದೆಯನ್ನು ಮರೆಯುವುದರಿಂದ ಸೃಷ್ಟಿಯ ಗತಿ ಏನಾಗುತ್ತದೆ! ಆದ್ದರಿಂದ ಶಿವತಂದೆಯು ಬರುತ್ತಾರೆ. ಯಾರಾದರೂ ನಿಮಿತ್ತರಾಗುತ್ತಾರಲ್ಲವೇ. ಈಗ ತಂದೆಯು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ - ಅಶರೀರಿ ಭವ. ತಮ್ಮನ್ನು ಆತ್ಮನೆಂದು ನಿಶ್ಚಯ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಿ. ನಾನು ಆತ್ಮ ಯಾರ ಸಂತಾನನಾಗಿದ್ದೇನೆ ಎಂಬುದು ಯಾರಿಗೂ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ. ಆಶ್ಚರ್ಯವಲ್ಲವೇ. ಓ ಗಾಡ್ಫಾದರ್, ಓ ಪರಮಾತ್ಮ ದಯೆ ತೋರಿಸು ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಶಿವ ಜಯಂತಿಯನ್ನೂ ಸಹ ಆಚರಿಸುತ್ತಾರೆ, ಆದರೆ ಅವರು ಯಾವಾಗ ಬಂದಿದ್ದರು ಎಂಬುದು ಯಾರಿಗೂ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ. ಇದು 5000 ವರ್ಷಗಳ ಮಾತಾಗಿದೆ. ತಂದೆಯೇ ಬಂದು ಹೊಸ ಜಗತ್ತು ಸತ್ಯಯುಗವನ್ನು ಸ್ಥಾಪನೆ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಸತ್ಯಯುಗದ ಆಯಸ್ಸು ಲಕ್ಷಾಂತರ ವರ್ಷಗಳದಲ್ಲ.

ತಂದೆಯು ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಎಷ್ಟು ಸಹಜವಾಗಿ ತಿಳಿಸುತ್ತಾರೆ - ಕೇವಲ ನೆನಪು ಮಾಡಿ, ಗೃಹಸ್ಥ ವ್ಯವಹಾರದಲ್ಲಿರುತ್ತಾ ಕಮಲಪುಷ್ಪ ಸಮಾನರಾಗಿ ಇರಿ. ವಾಸ್ತವದಲ್ಲಿ ವಿಷ್ಣುವಿಗೆ ಎಲ್ಲಾ ಅಲಂಕಾರಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ, ಶಂಖವನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ, ಕಮಲ ಪುಷ್ಪವನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ವಾಸ್ತವದಲ್ಲಿ ದೇವತೆಗಳಿಗೆ ಈ ಅಲಂಕಾರವನ್ನು ಕೊಡಲಾಗುತ್ತದೆಯೇ? ಇದು ಎಷ್ಟು ಗುಹ್ಯವಾದ, ಗಂಭೀರವಾದ ವಿಚಾರವಾಗಿದೆ. ಇದು ಬ್ರಾಹ್ಮಣರ ಅಲಂಕಾರವಾಗಿದೆ, ಆದರೆ ಬ್ರಾಹ್ಮಣರಿಗೆ ಹೇಗೆ ಕೊಡುವುದು! ಇಂದು ಬ್ರಾಹ್ಮಣರಾಗಿರುತ್ತಾರೆ, ನಾಳೆ ಶೂದ್ರರಾಗಿರುತ್ತಾರೆ. ಬ್ರಹ್ಮಾಕುಮಾರರಿಂದ ಶೂದ್ರಾಕುಮಾರರಾಗಿ ಬಿಡುತ್ತಾರೆ. ಮಾಯೆಯೂ ನಿಧಾನಿಸುವುದಿಲ್ಲ. ಒಂದುವೇಳೆ ಯಾವುದೇ ತಪ್ಪನ್ನು ಮಾಡಿದರೂ ತಂದೆಯ ಶ್ರೀಮತದಂತೆ ನಡೆಯುವುದಿಲ್ಲ, ಬುದ್ಧಿಯು ಹಾಳಾಯಿತೆಂದರೆ ಮಾಯೆಯು ಚೆನ್ನಾಗಿ ಏಟನ್ನು ಕೊಟ್ಟು ಮುಖವನ್ನು ತಿರುಗಿಸಿ ಬಿಡುತ್ತದೆ. ಮನುಷ್ಯರು ಕೋಪದಲ್ಲಿ ಬಂದಾಗ ಹೇಳುತ್ತಾರಲ್ಲವೇ - ಕೆನ್ನೆಗೆ ಏಟನ್ನು ಕೊಟ್ಟು ಮುಖವನ್ನು ತಿರುಗಿಸಿ ಬಿಡುತ್ತೇನೆ ಅಂದಾಗ ಮಾಯೆಯೂ ಸಹ ಹಾಗೆಯೇ ಮಾಡುತ್ತದೆ. ತಂದೆಯನ್ನು ಮರೆಯುತ್ತೀರೆಂದರೆ ಮಾಯೆಯು ಒಂದು ಸೆಕೆಂಡಿನಲ್ಲಿ ಪೆಟ್ಟನ್ನು ಕೊಟ್ಟು ಮುಖವನ್ನು ತಿರುಗಿಸಿ ಬಿಡುತ್ತದೆ. ಹೇಗೆ ಒಂದು ಸೆಕೆಂಡಿನಲ್ಲಿ ಜೀವನ್ಮುಕ್ತಿಯನ್ನು ಪಡೆಯುತ್ತೀರಿ ಹಾಗೆಯೇ ಸೆಕೆಂಡಿನಲ್ಲಿ ಜೀವನ್ಮುಕ್ತಿಯನ್ನು ಸಮಾಪ್ತಿ ಮಾಡಿ ಬಿಡುತ್ತದೆ. ಮಾಯೆಯು ಇಷ್ಟು ಒಳ್ಳೊಳ್ಳೆಯ ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಹಿಡಿದುಕೊಳ್ಳುತ್ತದೆ. ಇವರು ಎಲ್ಲಾದರೂ ಹಡಗಾಟಿಕೆಯಲ್ಲಿದ್ದಾರೆಯೇ ಎಂದು ನೋಡುತ್ತದೆ, ತಕ್ಷಣ ಪೆಟ್ಟನ್ನು ಕೊಡುತ್ತದೆ. ತಂದೆಯಂತು ಮಕ್ಕಳ ಮುಖವನ್ನು ಹಳೆಯ ಪ್ರಪಂಚದಿಂದ ತಿರುಗಿಸಿ ಹೊಸ ಪ್ರಪಂಚದ ಕಡೆಗೆ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಲೌಕಿಕ ತಂದೆ ಯಾರಾದರೂ ಬಡವರಾಗಿದ್ದರೆ ಹಳೆಯ ಗುಡಿಸಿನಲ್ಲಿ ಇರುತ್ತಾರೆ, ಮತ್ತೆ ಹೊಸ ಮನೆಯನ್ನು ಕಟ್ಟುತ್ತಾರೆಂದರೆ ಮಕ್ಕಳ ಬುದ್ಧಿಯಲ್ಲಿ ಕುಳಿತು ಬಿಡುತ್ತದೆ - ಈಗ ಹೊಸ ಮನೆಯು ತಯಾರಾಗುತ್ತದೆ, ನಾವು ಅದರಲ್ಲಿ ಹೋಗಿ ಕುಳಿತುಕೊಳ್ಳುತ್ತೇವೆ, ಈ ಹಳೆಯದನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಬಿಡುತ್ತೇವೆ ಎಂಬುದು ವಿಚಾರದಲ್ಲಿರುತ್ತದೆ. ಹಾಗೆಯೇ ನಿಮಗೋಸ್ಕರ ತಂದೆಯು ಅಂಗೈಯಲ್ಲಿ ಸ್ವರ್ಗವನ್ನು ತಂದಿದ್ದಾರೆ ಅಥವಾ ವೈಕುಂಠವನ್ನು ತಂದಿದ್ದಾರೆ. ಮುದ್ದು ಮಕ್ಕಳೇ ಎಂದು ಹೇಳಿ ಆತ್ಮಗಳೊಂದಿಗೆ ಮಾತನಾಡುತ್ತಾರೆ. ಈ ಕಣ್ಣುಗಳ ಮುಖಾಂತರವೇ ನೀವು ಮಕ್ಕಳನ್ನು ನೋಡುತ್ತಿದ್ದೀವೆ. ಕಾಶ್ಮೀರದಲ್ಲಿ ಅನೇಕ ಬ್ರಾಹ್ಮಣರಿರುತ್ತಾರೆ, ಅಲ್ಲಿ ಶ್ರಾದ್ಧ ಇತ್ಯಾದಿಗಳನ್ನು ತಿನ್ನಿಸುತ್ತಾರೆ, ಬ್ರಾಹ್ಮಣರಲ್ಲಿ ಆತ್ಮವನ್ನು ಕರೆಸುತ್ತಾರೆ, ಇದೆಲ್ಲವೂ ಸಾಕ್ಷಾತ್ಕಾರದ ರಹಸ್ಯವನ್ನಿಡಲಾಗಿದೆ. ಆತ್ಮವು ಯಾರಿಂದಲಾದರೂ ಹೊರ ಬರುತ್ತದೆ ಎಂದಲ್ಲ, ತಮ್ಮ ಹಿರಿಯರ ಆತ್ಮವನ್ನು ಕರೆಸುತ್ತಾರೆ. ಅವರಿಗೋಸ್ಕರ ಎಲ್ಲಾ ಪದಾರ್ಥಗಳನ್ನು ತಯಾರು ಮಾಡಿಡುತ್ತಾರೆ. ಇಂತಹವರ ಆತ್ಮ ಬರುತ್ತದೆ ಎಂದು ತಿಳಿಯುತ್ತಾರೆ ಮತ್ತು ಅವರನ್ನು ಕೇಳುತ್ತಾರೆ. ಮುಂಚೆ ಈ ರೀತಿ ಆತ್ಮವು ಮಾತನಾಡುತ್ತಿತ್ತು ಮತ್ತೆ ತಾವು ರಾಜೀ ಖುಷಿಯಾಗಿದ್ದೀರಾ? ಎಂದು ಕೇಳಿದರೆ ಅದು ತಿಳಿಸುತ್ತಿತ್ತು. ಇದೂ ಸಹ ನಾಟಕದನುಸಾರ ನಡೆಯುತ್ತದೆ. ಕೆಲವೊಮ್ಮೆ ನಾನು ಇಂತಹವರ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಜನ್ಮ ತೆಗೆದುಕೊಂಡಿದ್ದೇನೆ ಎಂದೂ ಸಹ ತಿಳಿಸುತ್ತಾರೆ. ಇದೆಲ್ಲಾ ಸಾಕ್ಷಾತ್ಕಾರದ ರೀತಿಯು ನಾಟಕದಲ್ಲಿ ನಿಗದಿಯಾಗಿದೆ, ಅದು ಪುನರಾವರ್ತನೆಯಾಗುತ್ತದೆ. ಬಾಕಿ ಯಾವ ಆತ್ಮವೂ ಬರುವುದಿಲ್ಲ. ಮೊದಲು ಟೇಬಲ್‌ನಲ್ಲಿ ಆತ್ಮವನ್ನು ಕರೆಸುತ್ತಿದ್ದರು, ಬಾಬಾರವರಿಗೆ(ಬ್ರಹ್ಮಾ) ಎಲ್ಲವೂ ಅನುಭವವಿದೆ. ಟೇಬಲ್‌ನಲ್ಲಂತೂ ಆತ್ಮವು ಬರಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಯಾರೆಲ್ಲಾ ಏನೆಲ್ಲಾ ಮಾಡಿದರೋ ಅದು ನಾಟಕದಲ್ಲಿತ್ತು ಆಯಿತು. ನಾಟಕವನ್ನು ಎಷ್ಟು ಒಳ್ಳೆಯ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಭೋಗವನ್ನಿಟ್ಟು ಆತ್ಮವನ್ನು ಕರೆಸಲಾಗುತ್ತದೆ, ಇದೆಲ್ಲವೂ ನಾಟಕದಲ್ಲಿ ನಿಗದಿಯಾಗಿದೆ. ಇದರಲ್ಲಿ ಯಾವುದೇ ಸಂಶಯದ ಮಾತಿಲ್ಲ. ಹೊಸ ವ್ಯಕ್ತಿಗಳು ಅರಿತುಕೊಳ್ಳಬೇಕಾದ ಇರುವ ಕಾರಣ ಗೊಂದಲಕ್ಕೊಳಗಾಗುತ್ತಾರೆ, ತಂದೆಯು

ಜಾದೂಗಾರನಾಗಿದ್ದಾರಲ್ಲವೇ. ತಂದೆಯು ತಿಳಿಸುತ್ತಾರೆ - ನಾನೂ ಸಹ ನಾಟಕದ ವಶದಲ್ಲಿದ್ದೇನೆ, ನಾಟಕದಲ್ಲಿದ್ದೇನೆ ಏನು ಬೇಕಾದರೂ ಮಾಡಿ ಬಿಡುತ್ತೇನೆ ಎಂದಲ್ಲ. ಮಕ್ಕಳು ರೋಗಿಯಾಗಿದ್ದರೆ ಗುಣ ಪಡಿಸುತ್ತೇನೆ, ಆಪರೇಷನ್ ಮಾಡಿಸುವುದರಿಂದ ಮುಕ್ತ ಮಾಡುತ್ತೇನೆ ಎಂದಲ್ಲ. ಕರ್ಮ ಭೋಗವಂತೂ ಎಲ್ಲರೂ ಅನುಭವಿಸಲೇಬೇಕಾಗಿದೆ. ನಿಮ್ಮ ಮೇಲಂತೂ ಬಹಳ ಹೊರೆಯಿದೆ. ಏಕೆಂದರೆ ನೀವು ಎಲ್ಲರಿಗಿಂತಲೂ ಹಳಬರರಾಗಿದ್ದೀರಿ. ಸತೋಪ್ರಧಾನರಿಂದ ತಮೋಪ್ರಧಾನರಾಗಿದ್ದೀರಿ.

ಈಗ ನೀವು ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ತಂದೆಯು ಸಿಕ್ಕಿದ್ದಾರೆಂದರೆ ಆ ತಂದೆಯಿಂದ ಆಸ್ತಿಯನ್ನು ಪಡೆಯಬೇಕು ಏಕೆಂದರೆ ನಿಮಗೆ ಗೊತ್ತಿದೆ - ನಾವು ಕಲ್ಪ ಕಲ್ಪವೂ ನಾಟಕದನುಸಾರ ತಂದೆಯಿಂದ ಆಸ್ತಿಯನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತೇವೆ. ಯಾರು ಸೂರ್ಯವಂಶಿ, ಚಂದ್ರವಂಶಿ ಮನೆತನದವರಾಗಿರುತ್ತಾರೆಯೋ ಅವರು ಅವಶ್ಯವಾಗಿ ಬರುತ್ತಾರೆ. ಯಾರು ದೇವಿ-ದೇವತೆಗಳಾಗಿದ್ದರೋ ಅವರೇ ಮತ್ತೆ ಶೂದ್ರರಾಗಿ ಬಿಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ, ಪುನಃ ಅವರೇ ಬ್ರಾಹ್ಮಣರಾಗಿ ದೈವೀ ಸಂಪ್ರದಾಯದವರಾಗುತ್ತಾರೆ. ಈ ಮಾತುಗಳನ್ನು ತಂದೆಯಲ್ಲದೆ ಮತ್ತಾರೂ ತಿಳಿಸಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ತಂದೆಗೆ ಮಕ್ಕಳು ಎಷ್ಟು ಪ್ರಿಯರೆನಿಸುತ್ತಾರೆ! ನೀವು ಕಲ್ಪದ ಹಿಂದಿನಂತೆ ನನ್ನ ಮಕ್ಕಳಾಗಿದ್ದೀರಿ, ನಾನು ಕಲ್ಪ ಕಲ್ಪವೂ ಬಂದು ನಿಮಗೆ ಓದಿಸುತ್ತೇನೆ ಎಂದು ತಿಳಿಸುತ್ತಾರೆ. ಎಷ್ಟು ವಿಚಿತ್ರ ಮಾತುಗಳಾಗಿವೆ! ನಿರಾಕಾರ ಭಗವಾನುವಾಚ - ಶರೀರದಿಂದ ವಾಚ ನುಡಿಸುತ್ತಾರಲ್ಲವೇ. ಶರೀರವು ಬೇರೆಯಾಗಿ ಬಿಟ್ಟರೆ ಆತ್ಮವು ಮಾತನಾಡಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಆತ್ಮವು ಭಿನ್ನವಾಗಿಯೇ ಇರುತ್ತದೆ. ಈಗ ತಂದೆಯು ತಿಳಿಸುತ್ತಾರೆ - ಮಕ್ಕಳೇ, ಅಶರೀರಿ ಭವ. ಪ್ರಾಣಾಯಾಮ ಮುಂತಾದುವುಗಳನ್ನು ಮಾಡಬೇಕೆಂದೆಲ್ಲ, ಕೇವಲ ನಾನಾತ್ಮನು ಅವಿನಾಶಿಯಾಗಿದ್ದೇನೆ. ನಾನಾತ್ಮನಲ್ಲಿ 84 ಜನ್ಮಗಳ ಪಾತ್ರವು ತುಂಬಲ್ಪಟ್ಟಿದೆ ಎಂದು ತಿಳಿಯಬೇಕಾಗಿದೆ. ಸ್ವಯಂ ತಂದೆಯೇ ಹೇಳುತ್ತಾರೆ - ನಾನಾತ್ಮನೂ ಸಹ ಪಾತ್ರವನ್ನಭಿನಯಿಸುತ್ತೇನೆ, ಆ ಪಾತ್ರವೆಲ್ಲವೂ ನನ್ನಲ್ಲಿ ತುಂಬಲ್ಪಟ್ಟಿದೆ. ಭಕ್ತಿಮಾರ್ಗದಲ್ಲಿಯೂ ಅದೇ ಪಾತ್ರವು ನಡೆಯುತ್ತದೆ. ಯಾರಾದರೂ ಸಾರಾಯಿಯನ್ನು ಕುಡಿಯುವ ಹವ್ಯಾಸವಿಲ್ಲವೆಂದರೆ ಅದರ ರುಚಿಯು ಹೇಗಿರುತ್ತದೆಯೆಂದು ಹೇಗೆ ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ! ಜ್ಞಾನವನ್ನೂ ಸಹ ಯಾವಾಗ ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆಯೋ ಆಗಲೇ ಅರ್ಥವಾಗುತ್ತದೆ. ಜ್ಞಾನದಿಂದಲೇ ಸದ್ಗತಿಯಾಗುತ್ತದೆ, ನಾನು ಸರ್ವರ ಸದ್ಗತಿದಾತನಾಗಿದ್ದೇನೆ ಎಂದು ತಂದೆಯು ತಿಳಿಸುತ್ತಾರೆ. ಹೇಗೆ ಸರ್ವೋದಯ ಲೀಡರ್ ಇರುತ್ತಾರಲ್ಲವೇ. ಎಷ್ಟು ಭಿನ್ನ-ಭಿನ್ನ ರೀತಿಯಲ್ಲಿದ್ದಾರೆ. ವಾಸ್ತವದಲ್ಲಿ ಸರ್ವರ ಮೇಲೆ ದಯೆ ತೋರಿಸುವವರು ತಂದೆಯಾಗಿರುವರಲ್ಲವೇ. ಹೇ ಭಗವಂತನೇ, ದಯೆ ತೋರಿಸಿ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ ಅಂದಮೇಲೆ ಎಲ್ಲರ ಮೇಲೆ ಅವರು ದಯೆ ತೋರಿಸುತ್ತಾರೆ. ಉಳಿದವರೆಲ್ಲರೂ ಸ್ವಯಂಗೆ ದಯೆ ತೋರಿಸುವವರಾಗಿದ್ದಾರೆ, ಆದರೆ ತಂದೆಯಂತೂ ಇಡೀ ಪ್ರಪಂಚವನ್ನು ಸತೋಪ್ರಧಾನವನ್ನಾಗಿ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಅದರಲ್ಲಿ ತತ್ವಗಳೂ ಬಂದು ಬಿಡುತ್ತವೆ. ಈ ಕರ್ತವ್ಯವು ಒಬ್ಬ ಪರಮಾತ್ಮನದೇ ಆಗಿದೆ, ಅಂದಾಗ ಸರ್ವೋದಯದ ಅರ್ಥವು ಎಷ್ಟು ದೊಡ್ಡದಿದೆ, ತಂದೆಯು ಸರ್ವರ ಮೇಲೆ ದಯೆ ತೋರಿಸುತ್ತಾರೆ. ಸ್ವರ್ಗದ ಸ್ಥಾಪನೆಯಲ್ಲಿ ಯಾರೂ ದುಃಖಿಯಾಗುವುದಿಲ್ಲ ಅಲ್ಲಿ ನಂಬರ್ವನ್ ಉಪಕರಣಗಳು, ವೈಭವ ಮುಂತಾದುವುಗಳು ಸಿಗುತ್ತವೆ. ದುಃಖ ಕೊಡುವಂತಹ ಪ್ರಾಣಿಗಳು, ನೋಣಗಳು, ಸೊಳ್ಳೆಗಳು ಇತ್ಯಾದಿಗಳೇನೂ ಇರುವುದಿಲ್ಲ. ಇಲ್ಲಿಯೂ ಸಹ ಗಣ್ಯ ವ್ಯಕ್ತಿಗಳ ಮನೆಯು ಎಷ್ಟೊಂದು ಸ್ವಚ್ಛವಾಗಿರುತ್ತದೆ! ನೀವು ಎಂದೂ ಸಹ ನೋಣಗಳನ್ನು ನೋಡುವುದಿಲ್ಲ, ಅಲ್ಲಿ ಯಾವುದೇ ಸೊಳ್ಳೆಗಳು ಸುಳಿಯಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಯಾವುದೇ ಕೊಳಕು ಮಾಡುವಂತಹ ವಸ್ತುಗಳು, ಪ್ರಾಣಿಗಳು ಸ್ವರ್ಗದಲ್ಲಿರಲು ಶಕ್ತಿಯಿಲ್ಲ. ಸ್ವಾಭಾವಿಕ ಹೂಗಳು ಸುವಾಸನೆಯಿರುತ್ತದೆ, ನಿಮಗೆ ಸೂಕ್ಷ್ಮವತನದಲ್ಲಿ ಶಿವತಂದೆಯು ಶೂಬಿರಸವನ್ನು ಕುಡಿಸುತ್ತಾರೆ. ಸೂಕ್ಷ್ಮವತನದಲ್ಲಂತೂ ಏನೂ ಇಲ್ಲ. ಇವೆಲ್ಲವೂ ಕೇವಲ ಸಾಕ್ಷಾತ್ಕಾರವಾಗಿದೆ. ವೈಕುಂಠದಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟು ಒಳ್ಳೆಯ ಫಲ, ಉದ್ಯಾನವನ ಮುಂತಾದುವುಗಳಿರುತ್ತವೆ, ಆದರೆ ಸೂಕ್ಷ್ಮವತನದಲ್ಲಿ ಉದ್ಯಾನವನವಿರಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಇದೆಲ್ಲವೂ ಸಾಕ್ಷಾತ್ಕಾರವಾಗಿದೆ. ಇಲ್ಲಿ ಕುಳಿತಿದ್ದಂತೆಯೇ ನೀವೆಲ್ಲರೂ ಸಾಕ್ಷಾತ್ಕಾರವನ್ನು ನೋಡುತ್ತೀರಿ. ತಂದೆಯು ಕೇವಲ ಇದೆಲ್ಲದರ ಅನುಭವ ಮಾಡಿಸುತ್ತಾರೆ. ಗೀತೆಯೂ ಸಹ ಬಹಳ ಸುಂದರವಾಗಿದೆ. ನಿಮಗೆ ಗೊತ್ತಿದೆ - ನಮಗೆ ತಂದೆಯು ಸಿಕ್ಕಿದ್ದಾರೆಂದರೆ ಮತ್ತೇನು ಬೇಕು! ಬೇಹದ್ದಿನ ತಂದೆಯಿಂದ ಬೇಹದ್ದಿನ ಆಸ್ತಿಯನ್ನು ಪಡೆಯುತ್ತೇವೆಂದರೆ ತಂದೆಯನ್ನು ನೆನಪು ಮಾಡಬೇಕಾಗಿದೆ. ತಂದೆಯ ಮತವು ಹೆಸರುವಾಸಿಯಾಗಿದೆ, ಶ್ರೀಮತದಿಂದ ನಾವು ಶ್ರೇಷ್ಠಾತಿ ಶ್ರೇಷ್ಠರಾಗುತ್ತೇವೆ.

ಇದು ಕಾಗವಿಷ್ಟ ಸಮಾನ ಸುಖವಾಗಿದೆ ಎಂದು ಸನ್ಯಾಸಿಗಳು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಆದರೆ ಸತ್ಯಯುಗದಲ್ಲಿ ಸದಾ ಸುಖವಿತ್ತು ಎಂದು ಅವರಿಗೆ ಗೊತ್ತೇ ಇಲ್ಲ. ಬಾಲ್ಯದಲ್ಲಿ ಈ ರಾಧೆ -ಕೃಷ್ಣರಿರುತ್ತಾರೆ, ಇವರ ಚರಿತ್ರೆಯೇನೂ ಇಲ್ಲ. ಸ್ವರ್ಗದಲ್ಲಿ ಮಕ್ಕಳು ಬಹಳ ಸುಂದರರಾಗಿರುತ್ತಾರೆ, ಮುರುಳಿಯಿಂದ ನೃತ್ಯ ಮುಂತಾದುವುಗಳನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಿರುತ್ತಾರೆ, ಆದರೆ ಅಲ್ಲಿ ಜ್ಞಾನವನ್ನು ತಿಳಿಸುವುದಿಲ್ಲ. ರಾಧೆ-ಕೃಷ್ಣನಿಗೆ ಮುರುಳಿಯನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ ಅಂದಾಗ ಸರಸ್ವತಿಯು ಎಲ್ಲಿ ಹೋದರು! ಸರಸ್ವತಿಗೆ ವೀಣೆಯನ್ನು ಕೊಡುತ್ತಾರೆಂದರೆ ಅವರು ಹಿರಿಯರಾದರಲ್ಲವೇ. ಇದೆಲ್ಲವೂ ಭಕ್ತಿಮಾರ್ಗ ಗೊಂಬೆಯಾಟವಾಗಿದೆ. ದೇವಿ-ದೇವತೆಗಳ ಮೂರ್ತಿಗಳನ್ನು ಮಾಡಿ, ಪೂಜೆ ಇತ್ಯಾದಿಗಳನ್ನು ಮಾಡಿ ನಂತರ ಮುಳುಗಿಸಿ ಬಿಡುತ್ತಾರೆ. ಇದರ ಮೇಲೆ ನಿಮ್ಮದು ಒಂದು ಗೀತೆಯೂ ಮಾಡಲ್ಪಟ್ಟಿದೆ, ಇದನ್ನೇ ಅಂಧಶ್ರದ್ಧೆಯೆಂದು ಹೇಳಲಾಗುತ್ತದೆ. ಒಳ್ಳೆಯದು.

ಮಧುರಾತಿ ಮಧುರ ಅಗಲಿ ಮರಳಿ ಸಿಕ್ಕಿರುವಂತಹ ಮಕ್ಕಳ ಪ್ರತಿ ಮಾತಾಪಿತ ಬಾಪಾದಾರವರ ನೆನಪು-ಪ್ರೀತಿ ಹಾಗೂ ಸುಪ್ರಭಾತ. ಆತ್ಮೀಯ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಆತ್ಮೀಯ ತಂದೆಯ ನಮಸ್ತೆ.

ಧಾರಣೆಗಾಗಿ ಮುಖ್ಯಸಾರ:

1. ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬರೂ ಈ ನಾಟಕಕ್ಕೆ ವಶವಾಗಿದ್ದಾರೆ, ಆದ್ದರಿಂದ ನಾಟಕದ ಯಾವುದೇ ದೃಶ್ಯವನ್ನು ನೋಡಿ ಸಂಶಯ ಬರಬಾರದು. ನಾಟಕದ ಪ್ರತಿಯೊಂದರ ರಹಸ್ಯವನ್ನು ಚೆನ್ನಾಗಿ ಅರಿತುಕೊಂಡು ಅಡೋಲರಾಗಿರಬೇಕಾಗಿದೆ.

2. ತಮ್ಮನ್ನು ಅವಿನಾಶಿ ಆತ್ಮವೆಂದು ತಿಳಿದು ಈ ಶರೀರದಿಂದ ಭಿನ್ನರಾಗಿ ಅಶರೀರಿಯಾಗುವ ಅಭ್ಯಾಸ ಮಾಡಬೇಕಾಗಿದೆ.

ವರದಾನ: ತಂದೆ ಕೊಟ್ಟಿರುವಂತಹ ಖಜಾನೆಯನ್ನು ಮನನ ಮಾಡಿ ತಮ್ಮದನ್ನಾಗಿಸಿಕೊಳ್ಳುವಂತಹ ಸದಾ ಹರ್ಷಿತ, ಸದಾ ನಿಶ್ಚಿಂತ ಭವ.

ನೀವು ಮಕ್ಕಳ ಮನನ ಮಾಡುವ ಅಥವಾ ಸ್ಮರಣೆ ಮಾಡುವ ಚಿತ್ರ ಭಕ್ತಿಮಾರ್ಗದಲ್ಲಿ ವಿಷ್ಣುವಿನ ರೂಪದಲ್ಲಿ ತೋರಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಸರ್ಪವನ್ನು ಶಯ್ಯೆಯಾಗಿ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಅರ್ಥಾತ್ ವಿಕಾರಗಳು ಅಧೀನವಾಗಿ ಬಿಟ್ಟ ಹಾಗೆ. ಮಾಯೆಯಿಂದ ಸೋಲನುಭವಿಸುವ, ಯುದ್ಧ ಮಾಡುವ ಯಾವುದೇ ಚಿಂತೆ ಇಲ್ಲ, ಸದಾ ಮಾಯಾಜೀತ್ ಅರ್ಥಾತ್ ನಿಶ್ಚಿಂತ. ಪ್ರತಿ ದಿನ ಜ್ಞಾನದ ಹೊಸ-ಹೊಸ ಪಾಯಿಂಟ್ಸ್ ಗಳನ್ನು ಸ್ಮಿತಿಯಲ್ಲಿಟ್ಟು ಮನನ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರೆ ಬಹಳ ಮಜಾ ಸಿಗುವುದು, ಸದಾ ಹರ್ಷಿತರಾಗಿರುವಿರಿ. ಏಕೆಂದರೆ ತಂದೆಯಿಂದ ಕೊಡಲ್ಪಟ್ಟಿರುವ ಖಜಾನೆ ಮನನ ಮಾಡುವುದರಿಂದ ತನ್ನದೆನ್ನುವ ಅನುಭವವಾಗುವುದು.

ಸೋಲೇಗನ್: ಸ್ವ ಪರಿವರ್ತಕರು ಯಾರೆಂದರೆ ಯಾರೊಳಗೆ ಸದಾ ಇದೇ ಶುಭ ಭಾವನೆ ಇಮರ್ಜಿರಲಿ ಪ್ರತಿಕಾರ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವುದಿಲ್ಲ, ಆದರೆ ಪರಿವರ್ತನೆಯಾಗಿ ತೋರಿಸಬೇಕು.